

Határtalanul Horvátországban

Nagy örömünkre, mi, a Gesztenyefasori Szent Márton Általános Iskola 7.a osztálya, 2026-ban elnyertük a Határtalanul program horvátországi pályázatát. Kalandunk április 20-án reggel kezdődött az iskola előtti buszmegállóban. Utunk vidáman telt, és néhányóra múlva megérkeztünk Csáktornyára, ahol a Zrínyi család várát és környékét tekintettük meg. Innen átbuszoztunk Varasdra, ahol sétát tettünk a mesés szép belvárosban érintve a városházát, a Keresztelő Szent János templomot és a várat. Varasdról Fiuméba mentünk, ahol elfoglaltuk a szállásunkat, majd esti sétát tettünk a tengerparton. Sokan ekkor látták életükben először a tengert.

A második nap reggelén egy Krk szigetéről induló hajókiránduláson vettünk részt. Ezután Terssatóba mentünk, ahol a Mária Búcsújáró templomhoz, valamint a várba tettünk látogatást. Nemsokkal később már Fiume belvárosában találtuk magunkat, ahol sétáltunk a Korzón és a kikötőben, majd koszorúztunk Baross Gábor emléktáblájánál. Napunk utolsó állomásaként Abbáziába érkeztünk, ahol tengerparti sétára mentünk, emellett pedig megtekintettük Markusovszky Lajos emléktábláját.

Harmadik napunk az Adriai-tengertől vett búcsúval indult. Egy hosszú utat követően az egész napunkat Zágrábban töltöttük. Itt először ellátogattunk a zágrábi Liszt Ferenc intézetbe, és megismerkedtünk egy diplomatával. Ezután elmentünk az éppen felújítás alatt lévő Mária Mennybemenetele Székesegyházba. Ezt követően a felsővárosban megtekintettük a Szent Márk templomot, melynek zsolnai cserépből kirakott tetején Zágráb városának és Horvátországnak a címere látható. Végül elsétáltunk a Jellasics térre. A nap végén élményekkel telve érkeztünk meg a pélmonostori szállásunkra.

A negyedik napunkat egy Vörösmarton található borászatban indítottunk, aminek történetesen pélmonostori szállasadónk volt a tulajdonosa. Itt egy borászati műemlékgyűjteményt néztünk meg. Innen Újlakra vezetett utunk, ahol elsőként egy múzeumi tárlatot tekintettük meg, majd a Kapisztrán János templomba tettünk látogatást. Az újlaki vár romjairól csodálatos kilátás nyílt a Dunára és a túlparton elterülő Szerbiára. Utunk Ovcsarára vezetett, ahol az 1991-95-ös délszláv háború

került a középpontba. Az itt található emlékmű a háború ideje alatt megkínzott, kivégzett majd tömegsírba temetett civilek emlékére épült. Napunk utolsó állomása Vukovár volt. Itt egy hadtörténeti parkba mentünk el, ahol fakultatívan lehetett tankokat, harckocsikat, hajókat és repülőgépeket megtekinteni, sőt rájuk is mászhattunk. A parkban még helyet kapott néhány betonbunker és két kisebb kiállítás is.

Ötödik és egyben utolsó napunk Eszéken indult, ahol a Horvátországi Magyar Oktatási és Művelődési Központba látogattunk, majd sétát tettünk az óvárosban ahol a dzsámira épült templomot, a főteret és a Szent Péter és Pál nagytemplomot tekintettük meg. Ezután a Kopácsi-rét Nemzeti Parkba mentünk, ahol a mocsárvilágban sétálva kormoránokkal, teknősökkel és siklókkal találkoztunk. Kopácscról Várdarócra, pontosabban a várdaróci tájházba mentünk. Itt megismerkedtünk a kakas-ütéssel és más baranyai hagyományokkal. Ezzel a horvátországi utazásunk véget ért. Rengeteg csodálatos élményben volt részünk, és ez az út mindannyiunk számára egy szép és örök emlék maradt.

Írta: Puskás Panna